

Τώρα τό σκέφτηκα καλά είμαι μαζί σας
 Για βασιλέα καί πατρίδα καί παιδιά
 Τό ρεμπελιό δέ θά πατήσει τήν αύλή σας
 Θά σās τό χώσω μέσ στήν ἄμμο γιά καλά

Κι ἄν κάποιος ἔξυπνος μέ ρωτήσῃ ἀπαλά
 Πῶς ἕνας ἀχτήμονας μέ τό μπέη τά πάει καλά
 Πῶς ἕνας ἐργάτης δέ θέλει λεφτά
 Πῶς ἡ ἀγροτιά θέλει βασιλιά

Θά σās τόν φέρω μέ βραχιόλια κι ἄλυσίδες
 Νά κομματιάσετε τή γλώσσα του σκληρά
 Γιατί στά χίλια πεντακόσια τριάντα ἔξη
 κουμμουνιστές δέν πρέπει νά'χει ἡ ἀγροτιά.

ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ. 1390

Πρί νά σέ κάνουνε κουρμπάνι στό θεό τους
 Ἦσουν φιλόδοξος καί ἐκθεσίας
 Ἐληθινή πηγὴ σοφίας καί πολέμου.
 Τώρα, ἡμερο μπάζωμα σέ κάποιο κάστρο
 βρίσκεσαι, καί δείχνες στά παιδιά σου
 τῆς Ρωμανίας τήν κατάντια καί τόν θάνατο.
 Περάσαμε μαζί ὅλο τό 45·
 Ποτέ δέ συλλογίστηκα τήν τύχη σου
 Κι οὔτε ὡς ἱστορικός κάποιων πολέμων
 Σέ τοποθέτησα σέ θέση ταπεινή.
 Ἔχε γειά κυργιάννη Κατακουζηνέ τεχνίτη
 Χοντρέ φιλόδοξε καί ἐκθεσία
 Ἦ καλογερικὴ κι ὁ γιός σου ὁ μπεσαλῆς
 Σέ περιμένουνε νά τοὺς πληρώσεις ἐπιτίμιο.
 Ἐγὼ σέ θυμᾶμαι χωρίς κακία
 Κι ἄς σκότῳσες τό συργιαννάκι, γειά χαρά σου.
 Οἱ δυνατοὶ αὐτό τό'χουνε συνήθειο.
 Κι ἄν στὸν Ὁμάρ παράδῳσες τήν πόλη μου
 Χαλάλι σου πού γδικιωμό ποθοῦσες.
 Σῦρε ὅμως τώρα στό Βαρδᾶρι καί στήν Πόλη
 Ἔτσι νεκρός καί στό Μοριά θαμένος
 Δές τοὺς ἀσίκηδες τοῦ Ἐβρενοῦ
 Χορεύουν τσιφτετέλι μέ τήν κόρη σου
 Κυργιάννη Κατακουζηνέ κεφάλια
 Ἐσένα σοῦ ἔπρεπε κρεμάλα.